

ΞΕΡΙΖΩΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΠΟΛΕΜΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Το Σάββατο 17 Μάρτη, διεθνή μέρα δράσης ενάντια σε ρατσισμό και φασισμό, ενώνουμε την φωνή μας με χιλιάδες διαδηλωτές σε όλο τον κόσμο, ενάντια στο σύστημα και τις πολιτικές που δημιουργούν καταπίεση, φτώχεια, πόλεμο και προσφυγιά.

Στο ιστορικό του πλαίσιο, το ιδεολογικό-πολιτικό ρεύμα που θεσμοποίησε, προήγαγε και κατεπέκταση δικαιολόγησε τον ρατσισμό ήταν ο φασισμός (ιταλικός φασισμός, γερμανικός ναζισμός κ.α.). Ο φασισμός γεννήθηκε μέσα στο μεσοπόλεμο, και βρήκε σχηματοποίηση και άνθιση σε διάφορες χώρες της Ευρώπης. Ξεπρόβαλλε στο προσκήνιο με εφεδρικό τρόπο από τμήματα της αστικής τάξης που έβλεπαν τον ριζοσπαστισμό της εργατικής τάξης και του συνδικαλιστικού κινήματος ως απειλή για τα συμφέροντα τους (βλ. Γερμανία – Σπαρτακιστές 1918, «Κόκκινο Αμβούργο» 1923). Εμφανίστηκε δε στο πολιτικό σκηνικό με «αντί-συστημικό» λόγο σε μια απόπειρα –ανάμεσα σε άλλα- να εμφιλοχωρήσει μέσα στο εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα, για να αναχαιτίσει την προοπτική ολιστικής σύγκρουσης με τον καπιταλισμό.

Σήμερα οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στην Μέση Ανατολή, ευθύνονται για τον θάνατο και την προσφυγοποίηση πάρα πολλών ανθρώπων. Ειδικότερα στην Συρία που επιδιώκουν να την ρημάξουν και να την διαμελίσουν, αυτές οι επεμβάσεις άνοιξαν τώρα τον δρόμο και στην Τουρκία να αιματοκυλήσει τον Κουρδικό λαό στην Αφρίν, μια πόλη που είχαν καταφύγει χιλιάδες πρόσφυγες από όλη την εμπόλεμη Συρία.

Είναι η εμπλοκή και η ενισχυμένη παρουσία του NATO στην ευρύτερη περιοχή, μα και στο Αιγαίο που φέρνει ακόμα περισσότερους θανάτους αμάχων και προσφύγων και απειλεί με νέους πολέμους τους λαούς. Η απάνθρωπη συμφωνία μεταξύ ΕΕ και Τουρκίας που εφαρμόζεται εδώ και 2 χρόνια, είναι ουσιαστικά ένα ιδιότυπο εμπόριο ανθρώπων που παραβιάζει κάθε έννοια διεθνούς δικαίου για τους πρόσφυγες, καταργεί το δικαίωμα του ασύλου και αναγκάζει τους πρόσφυγες να ζουν εγκλωβισμένοι μέσα σε άθλιες συνθήκες, ενώ πάνω από 5 χιλιάδες έχουν πνιγεί στην Μεσόγειο αυτά τα 2 χρόνια προσπαθώντας να φτάσουν σε ευρωπαϊκό έδαφος.

Η ίδια η ΕΕ που στηρίζει και αποτελεί μέρος των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών, δολοφονεί τους εξαθλιωμένους πρόσφυγες με τους πολέμους που συμμετέχει, αλλά και με την πολιτική της «Ευρώπης Φρούριο», τους φράκτες, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τα σύγχρονα σκλαβοπάζαρα που στήνει εντός των κρατών μελών της. Παράλληλα αντιμετωπίζει ακόμα και ως τρομοκράτες τους πρόσφυγες που προσπαθούν να εισέλθουν σε εδάφη της. Μόλις προχθές ουγγρικό δικαστήριο καταδίκασε Συροκύπριο σε 7 χρόνια φυλάκιση γιατί επιχείρησε να περάσει τα σύνορα παράνομα, χαρακτηρίζοντας τον συνεργό σε τρομοκρατική ενέργεια όταν τους επιτέθηκε η αστυνομία!

Την απάνθρωπη πολιτική της ΕΕ ακολουθεί και η κυπριακή κυβέρνηση με τα κέντρα κράτησης, τις φυλακίσεις και απελάσεις. Τα πρόσφατα γεγονότα με τους εξαθλιωμένους πρόσφυγες στην Κοφίνου, (αναφερόμαστε αναλυτικά σε άλλο κείμενο) ανέδειξαν ακόμα μια φορά την κρατική αναλγησία στο προσφυγικό ζήτημα. Είναι μια πολιτική που εφαρμόζουν πιστά όχι μόνο η σημερινή κυβέρνηση αλλά και προηγούμενες. Θυμίζουμε ότι οι φυλακές μεταναστών στην Μενόγεια δημιουργήθηκαν πριν αναλάβει η κυβέρνηση Αναστασιάδη, όπως και οι μαζικές αυτοκτονίες προσφύγων στις κεντρικές φυλακές, αφού ήταν εκεί όμηροι για 3 και 4 χρόνια.

Οι πρόσφυγες και μετανάστες κι αν ακόμα εξασφαλίσουν άδεια παραμονής, ζουν σε ένα μεσαιωνικό καθεστώς υπερεκμετάλλευσης που τους έχουν επιβάλει, με μισθούς πείνας, χωρίς δικαιώματα. Έτσι οι εργοδότες και το κράτος θέλουν να αποδυναμώσουν κι άλλο την αξία της εργατικής δύναμης ώστε να μεγαλώσουν τα κέρδη τους. Και μέσα σ' όλα αυτά η κυρίαρχη προπαγάνδα τους ενοχοποιεί και τους μετατρέπει σε εξιλαστήρια θύματα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης ενώ παράλληλα προωθεί την έξαρση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

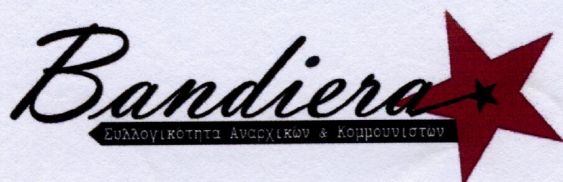
Στην Κύπρο, το νεοναζιστικό ΕΛΑΜ ενισχύεται αξιοποιώντας το ξέπλυμα τους και την προώθηση από το πολιτικό σύστημα, τα κυρίαρχα ΜΜΕ, τμήματα του κεφαλαίου και την αρχιεπισκοπή. Εκμεταλλεύεται όμως και την απουσία ενός μαχητικού ταξικού κινήματος και πολιτικο-κοινωνικών δυνάμεων και ρευμάτων που να δρουν μαχητικά ενάντια στις κυρίαρχες πολιτικές, το κεφάλαιο και την ακροδεξιά, ξεσκεπάζοντας και αποκαλύπτοντας τον ρόλο της ως το πιο αντιδραστικό στήριγμα της άρχουσας τάξης και της πλουτοκρατίας, η πιο βάρβαρη έκφραση του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος.

Το ΕΛΑΜ εμφανίζεται ως δήθεν κάτι το διαφορετικό και η εναλλακτική επιλογή απέναντι στα κυρίαρχα κόμματα, προσπαθώντας να καρπωθεί την λαϊκή δυσαρέσκεια από τις κρατικές πολιτικές, κινούμενο όμως και το ίδιο στα πλαίσια των πολιτικών που εκπορεύονται από την ΕΕ και την κυπριακή αστική τάξη. Στο κυπριακό η αντίθεση τους στους σχεδιασμούς των πολιτικών ηγεσιών των 2 κοινοτήτων, δεν είναι γιατί αγωνίζονται ενάντια σε μια άδικη λύση που προσπαθούν να μας επιβάλουν, αλλά γιατί δεν επιθυμούν μια πραγματικά ενωμένη Κύπρο, χωρίς ξένους στρατούς, βάσεις και εγγυήτριες δυνάμεις, κοινή πατρίδα Ε/Κ και Τ/Κ.

Την ώρα που ο εθνικισμός ενδυναμώνεται και στην απέναντι πλευρά του οδοφράγματος, στην κατεχόμενη Κύπρο, η Τ/Κ αριστερά υψώνει φωνή αντίστασης απέναντι στις απειλές των εντολοδόχων του Ερντογάν, όπως έδειξε και η μεγαλειώδης πορεία 5 χιλιάδων μετά την επίθεση φασιστών στον Σενέρ Λεβέντ και την εφημερίδα Αφρίκα. Με αυτούς τους συντρόφους και συναγωνιστές είναι επιτακτική ανάγκη να βαδίσουμε και να παλέψουμε μαζί, τσακίζοντας τις πολιτικές και τις φωνές που μας κρατούν χωριστά, τον φασισμό, τον ιμπεριαλισμό και το σύστημα που τα γεννά. Όπως πρέπει να αγωνιστούμε μαζί με τους πρόσφυγες και μετανάστες, γιατί οι πολιτικές που τους ρίχνουν μακριά από τον τόπο τους, βουλιάζουν και μας στην φτώχεια και την ανεργία.

Η Bandiera είναι οργάνωση Αναρχικών και Κομμουνιστών που αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα σύζευξης των σημείων που συμφωνούν για την επίτευξη αυτού που προσδιορίζουν ως στρατηγικό στόχο (κοινωνική επανάσταση) και δε βάζουν προτεραιότητα την επίλυση των ζητημάτων που προκύπτουν από ιδεολογικές διαφορές. Μακριά από λογικές περιχαράκωσης και σεχταρισμού, θεωρούμε ότι μπορεί να παλέψει μαζί μας, οποιοσδήποτε αφουγκράζεται την πεποίθησή μας πως η συλλογική δράση και η ταξική συνειδητοποίηση μπορεί να αποτελέσει εφιαλτήριο αγώνα.

<http://bandieracy.com/>